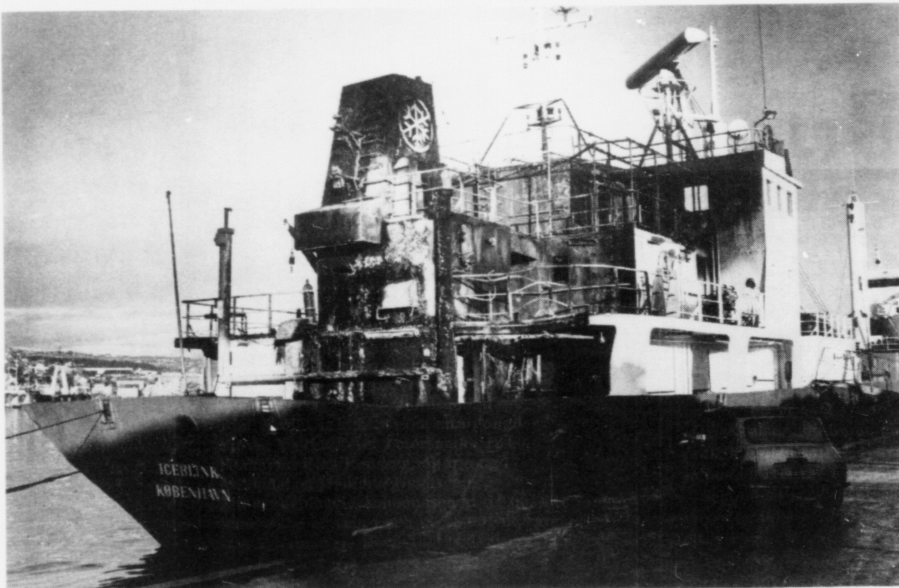

Skadín fer at kosta milli-ónir at umvæla. Tryggingin hevur biðið skipasmíðji í Føroyum og Danmark um tilbøð.

Eldurin breiddi seg so skjótt, at menninir sluppu ikki inn aftur, tá teir vóru komnir upp beint eftir, teir vórðu purradir út.

Til dómis noyddust teir at gera fleiri royndir at sleppa niður í maskinrúmið at seta í gongd brandpumpuna.

Vunnu bardagan við eldin

Tað var enn í gjár óvist, hví eldur kom í frystifarmaskipið Iceblink hjá Copenhagen Reefers. Hildið verður, at eldurin byrjaði í skorsteininum.

Støðan var alt annað enn góð hjá teimum 11 monnum á Iceblink, sum týsnáttina bardust við eitt ógiltigt bál. Alt afturskipið stóð í ljósum loga.

Ongin hoyrði neyðarkallið hjá teimum og teir sluppu ikki til tann einstasta bátin, sum eftir var. Hinar bátarnar og alla aðra bjargarútgerð hevði eldurin etið.

Men teir vunnu bardagan við eldin. Hann vardi tveir timar. Ein tíma seinni vendu teir skipinum og settu kós móti Havnini. Hetta var um seks-tíðina týsmorgunin og klokkan hálgumtrý hósmorgunin legði Iceblink at molanum í Havn.

Mundi brent inni á brúnni

Skiparin á Iceblink, Christin Vestergaard úr Vági, sigur, at tað var umleið klokkan 01.50 týsdagin, eldurin varð sæddur. Fyrsti stýrimaður og ein dekkari vóru á brúnni. Sjálvur lá hann og svav.

— Vit vóru staddir á umleið 60 norður og 20 vestur, einar 600 fjórðingar úr Føroyum. Veðrið var vánaligt, vestan 7-8 stig.

Tað var alt fyrri eitt, so vóru allir klárir at slökkja. Men tað visti seg, at pulver-slökkjararnir megnaðu onki. Og vit sluppu ikki í maskinrúmið at starta brandpumpuna. Tað gekk

ein góð lóta, so eydnaðist tað. Og tá fingi vit eisini betri vald á eldinum.

Sjálvur var eg á brúnni og eg mundi brent inni. Eg noyddist út gjøgnum eitt vindeyga.

Ongin hoyrði

Christin Vestergaard greiðir frá, at teir sendu út neyðarkall. Men ongin hoyrði teir. Hann roknar við, káplarnir hava verið brendir tá, tí teir sendu neyðarkallið somikið seint.

— Men yvirstýrimaður-in og ein matrosur brutu inn og fingi neyðsendaran niður. So vit roknaðu við, vit kundu biðja um hjálp, gjørdist tað neyðugt.

Men tað gjørdist ikki neyðugt. Teir fingi bast eldinum. Hetta tók tveir timar. Móti morgni kyknaði hann aftur, men klokkan seks týsmorgunin var alt sløkt og tá sigldi Iceblink móti Føroyum.

Stórur skaði

Ongin fólkskaði hendi, sigur skiparin. Onkur fekk smærri brunasár og maskinsjefurin fór á skaðastovuna til kanningar fyrri roykskaða í eygunum.

Ein ungur dekkari fekk sjokk. Hetta var fyrsti túrur hansara til skips.

11 mans vóru við Iceblink, fyra færoyingar, fimm danir og tveir spaniolar.

Skipið hevur fingið stór-an skaða. Komurini har afturi eru oyðilegd og tey har frammi illa farin. Bátadekkið og øll bjargarútgerð fór.

— Men eg haldi øll tölina á brúnni eru í lagi. Tey virka ikki, tí allir káplar eru farnir.

Skiparin sigur, at ongin panikkur var, hóast støð-

an var sera álvarslig. Tað var ongantið talan um at rýma av skipinum.

Lastin óskadd

Iceblink hevur fulla last av fiskavørum, 1100 tons, úr Rønne, Hanstholm og Scalloway í Hetlandi.

Lastin hevur ongan skaða fingið, sigur skipar-

in. Frystiutgerðin virkaði sum hon skuldi eftir eldsbrunan. Tað gjørdi maskinan eisini og hóast røðrið ikki var í lagi, eydnaðist Iceblink at sigla til Havnar uttan nakra hjálp. Ikki fyrr enn teir skuldu leggja at molanum, máttu teir hava hjálp, tí røðrið var í ólagi.

Skiparin mundi brent inni á brúnni. Tá hitin gjørdist ov nógvur og eldurin ov naskur, fór hann út gjøgnum eitt vindeyga í stýriborði og loraði seg niður á framdekkið eftir einum enda.

Seinni brutu tveir aðrir inn á bránna eftir neyðsendaranum.

